

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

XX

bytem XX

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2018, č. j. OD 521/18-2/67.1/18131/NL,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 3. 7. 2018, č. j. OD 521/18-2/67.1/18131/NL, **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. MML 238268/14/III/OD/Kzá. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 4. 12. 2014 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nereflektoval na odvolací důvody, nezabýval se předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Přitom z uvedeného rozhodnutí, jakož i dalších rozhodnutí tohoto odvolacího orgánu (které žalobce v žalobě konkrétně označil a soudu spolu s rozhodnutím Městského úřadu Písek předložil) vyplývá praxe tohoto odvolacího správního orgánu, který v prakticky shodných věcech posuzoval, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobitelným podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval žalobce za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
3. Následně žalobce uplatnil žalobní námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupců, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například bloky série [XX] č. bloku [XX] a série [XX] č. bloku [XX] nesplňují dostatečnou individualizaci skutku podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série [XX] č. bloku [XX] plyne dodržení zákonem stanovených požadavků.
4. K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl

přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratek, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné.

5. Žalobce dále upozornil na nepřipustnost použití zkratek ve vztahu k bezpečnostním pásům. Uvedl, že v případě porušení povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu týkající se povinnosti užít bezpečnostní pásy, není dostatečný popis přestupku ve formátu „neužil bezpečnostní pás, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy a. j“. Z rozhodnutí musí být patrné, že přestupce porušil povinnost být připoután bezpečnostním pásem za jízdy jako řidič motorového vozidla. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci.
6. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
7. K pokutovým blokům ze dne 4. 12. 2014, 8. 4. 2014, 24. 10. 2013, 10. 9. 2013 a 16. 2. 2013 žalobce namítal, že není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nebyly přesně vypsány požadované údaje (rodné číslo, datum narození), ověření totožnosti v rozhodnutích nebylo dostačující. Podle žalobce není řádně (nečitelnost, nekompletnost) uvedena doba spáchání přestupku a údaj je proto nepřezkoumatelný. Rovněž nebylo jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, protože informace o něm neobsahuje všechny údaje, názvu obce i ulice nejsou úplné, resp. uvedeny v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačně skutková podstata, ani její propojení s porušenou povinností. Právní kvalifikace přestupkového jednání byla uvedena zkratkovitě, kdy byl uveden konkrétní paragraf, ale ne už body ustanovení atd. U pokutového bloku ze dne 10. 9. 2013 právní kvalifikace přímo absentuje. Vada uvedení zkratkovité právní kvalifikace u všech pokutových bloků znemožňuje přesné určení protiprávního jednání a odpovědnost žalobce za tato jednání. Zápis týkající se protiprávního jednání je vágní a neodborný a také částečně nečitelný, což potvrzuje nesprávnost napadeného rozhodnutí. Výše uložené sankce není zcela zřetelná a není možné ověřit, zda jednotlivé údaje (výše sankce uvedená číslem a slovy) korespondují. Podle žalobce rovněž chybělo uvedení místa vydání rozhodnutí a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda byly uvedeny všechny údaje o oprávněné osobě, a to včetně jejího podpisu. Datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem byla uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí. Z rozhodnutí pak nebyl zřetelný podpis žalobce prokazující souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
8. V pokutových blocích ze dne 4. 12. 2014, 8. 4. 2014, 24. 10. 2013 a 16. 2. 2013 byla obsažena právní kvalifikace ve zkratkovitém zápisu, z kterého není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná. Ze zápisu vyplývá porušení § 6, ale ne jakého písmena či bodu.
9. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a také za

jaký skutek byly pokuty v blokových řízeních uloženy. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

10. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí a navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje. Dále uvedl, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zabíral kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, stejně učinil i správní orgán I. stupně. Oba správní orgány posuzovaly podklady z hlediska způsobilosti podkladů pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalovaný se k této problematice dostatečně vyjádřil v odůvodnění a na odůvodnění trvá. Dále žalovaný podotkl, že žalobce v žalobě uvedl čísla pokutových bloků, která vůbec nesouvisí s projednávanou věcí.

IV. Zjištění ze správního spisu

12. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 15. 1. 2015 podal žalobce žádost o prominutí zmeškání lhůty – navrácení v předešlý stav ve smyslu § 41 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“), kdy zmeškaným úkonem bylo převzetí písemnosti, kterou bylo oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 16. 12. 2014. Součástí žádosti byly i námitky do předmětného oznámení. Na základě odůvodněné žádosti správní orgán I. stupně usnesením ze dne 19. 1. 2015 prominul zmeškání úkonu. V odůvodnění námitek žalobce uvedl, že nesouhlasí s veškerými záznamy bodů v registru řidičů. V doplněném odůvodnění ze dne 28. 1. 2015 navrhl, aby spisový materiál byl doplněn o rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků. Správní orgán I. stupně vyzval opakovaně (po vyřízení podaných návrhu na provedení přezkumného řízení, žádosti o obnovu řízení a zrušení předchozích rozhodnutí I. stupně v této věci žalovaným a vrácením věci k novému projednání) žalobce podle § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním.
13. Ze spisu dále plyne, že žalobce opakovaně podal žádost o přerušování řízení o námitkách, jehož součástí byl i podnět k zahájení přezkumného řízení ohledně vydaných pokutových bloků ze dne 8. 4. 2014, 4. 12. 2014, jemuž ale nebylo vyhověno. U žádosti o obnovu řízení týkající se pokutového bloku ze dne 10. 9. 2013 nedošlo ze strany žalobce k odstranění vad podání, proto bylo řízení zastaveno. Následně bylo ohledně stejného bloku požádáno o přezkoumání jeho způsobilosti pro záznam do

bodového hodnocení.

14. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokových řízeních ze dne 4. 12. 2014, ze dne 9. 4. 2014, ze dne 25. 10. 2013, ze dne 27. 2. 2013, a oznámení o spáchání přestupku ze dne 10. 9. 2013. Dále byly vyžádány kopie pokutových bloků.
15. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 29. 11. 2017 byly námitky žalobce zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 4. 12. 2014 byl potvrzen. Správní orgán I. stupně se nejprve zabýval jednotlivými pokutovými bloky ze dne 4. 12. 2014, ze dne 8. 4. 2014, ze dne 24. 10. 2013, ze dne 16. 2. 2013, a ze dne 10. 9. 2013. Dále se správní orgán I. stupně podrobně zabýval jednotlivými náležitostmi předmětných bloků z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že pokutové bloky obsahují všechny náležitosti uvedené v § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), s výjimkou bloku ze dne 10. 9. 2013. U tohoto pokutového bloku správní orgán I. stupně přehodnotil jeho náležitosti z důvodu absence zápisu porušeného ustanovení, konkrétně § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a opravil záznam bodů tohoto přestupku na nulovou hodnotu. Ostatní sankce zůstaly zachovány, neboť nemohlo být konstatováno, že se účastník přestupku nedopustil. I přes změnu počtu bodů v kartě řidiče bylo dosaženo 12 bodů a datum, kdy tak bylo dosaženo, zůstal platný, tj. 4. 12. 2014. Prvostupňový správní orgán dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle kterého správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, správní orgán však nezkoumá správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů (uplatní se presumpce správnosti správních aktů). Správní orgán I. stupně se neztotožnil s obdobnými rozhodnutími jiných správních orgánů předložených žalobcem, neboť se jednalo o neúplné záznamy, jež se netýkají tohoto řízení a jejich citace mohou být zavádějící nebo vytrženy z kontextu.
16. Blanketní odvolání ze dne 18. 12. 2017 žalobce k výzvě doplnil dne 27. 12. 2017. Obecné odvolací námitky směřovaly do přezkoumatelnosti rozhodnutí a způsobilosti podkladů pro zápis. V odvolání bylo napadnuto i používání zkratk k popisu přestupkového jednání. Podle žalobce nebyly naplněny náležitosti pokutových bloků. Dále uvedl, že oznámení o uložení pokuty nemůže být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad. Důkazem mělo být detailní posouzení jednotlivých pokutových bloků. Správní orgán I. stupně zcela přehlédl správní praxi aplikovanou v řízení o námitkách, kdy praxe vyplývá i z opakovaných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Žalobce se dále v odvolání vyjadřoval konkrétně k jednotlivým pokutovým blokům a zpochybňoval údaje uvedené v jednotlivých kolonkách pokutových bloků.
17. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný nejprve posoudil námitku týkající se vad výroku prvostupňového rozhodnutí a s touto námitkou se neztotožnil.

Předmětný výrok splňoval všechny náležitosti uvedené v § 68 odst. 2 správního řádu. Podle žalovaného správní orgán I. stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci body zaznamenány. Také si vyžádal kopie všech pokutových bloků, které byly platné a pravomocné. Všechny pokutové bloky dle žalovaného obsahují požadavky na ně zákonem kladené (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011 – 93). Ohledně odkazu na rozhodnutí Krajských úřadů Moravskoslezského kraje a kraje Jihočeského žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky vztahující se k těmto rozhodnutím. Žalovaný dále k této otázce uvádí, že správní orgány nejsou vázány rozhodnutí jiných správních orgánů. Ohledně vypořádání této námítky se žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 15. 2. 2016, č. j. 59 A 68/2015 – 52, kde byla řešena obdobná otázka. Žalovaný se neztotožňuje s námitkou žalobce, že pouhé oznámení o uložení blokové pokuty není dostatečným důkazem. Na podporu svého závěru žalovaný upozornil

na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 53/2016 – 44. Žalovaný se poté podrobně zabýval náležitostmi pokutových bloků ze dne 4. 12. 2014, ze dne 8. 4. 2014, ze dne 24. 10. 2013, ze dne 16. 2. 2013, a na základě skutečností v nich uvedených dovodil, že odvolací námitky jsou nedůvodné. U pokutového bloku ze dne 10. 9. 2013 žalovaný nerozporoval názor správního orgánu I. stupně, že se jedná o nezpůsobilý podklad pro záznam a proto byl záznam opraven.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., *v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno*, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
19. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).

20. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.
21. První žalobní bod, který se týká nereflektování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015 a sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, z poslední doby pod sp. zn. 59 A 118/2017. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
22. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích v shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvážil a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobcova, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.

23. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, včetně odkazu na rozhodnutí vydávaná jinými krajskými úřady, tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým pokutovým blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.
24. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, jakož i na další rozhodnutí tohoto správního orgánu a rozhodnutí Městského úřadu Písek, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.
25. Další částí žaloby žalobce brojí (*pozn. soudu* opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v blokovém řízení soudu přdestřela, lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění do 30. 6. 2017] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona o přestupcích, přičemž povaze blokového řízení korespondují strohé a zkratkovitě formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
26. Teprve v další části žalobního bodu žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům.
27. Ve vztahu ke zpochybňované právní kvalifikaci jednání v pokutových blocích ze dne 4. 12. 2014, série [redacted], č. [redacted], ze dne 8. 4. 2014, série [redacted], č. [redacted], ze dne 24. 10. 2013, série [redacted], č. [redacted], a ze dne 16. 2. 2013, série [redacted], č. [redacted], učiněné

prostřednictvím údaje „§125c/1k “ zák. č. 361/2000 Sb., konstatuje soud, že ji považuje za dostačující, nikoliv vadnou. Z uvedené zkratky je zřejmé, že žalobcovo jednání bylo v jednotlivých případech kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., neboť žalobce porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostními pásy, pokud jím je sedadlo vybaveno podle zvláštního právního předpisu.

28. Dále byl vždy dostatečným způsobem konkretizován popis přestupkového jednání žalobce. Popis jednání je uveden na pokutovém bloku ze dne 4. 12. 2014 textem „jako řidič za jízdy nebyl připoután bezp. pásem“, na pokutovém bloku ze dne 8. 4. 2014 textem „během jízdy nebyl přip. bezp. pásem“, na pokutovém bloku ze dne 24. 10. 2013 textem „řidič nebyl za jízdy připoután“, na pokutovém bloku ze dne 16. 2. 2013 textem „řídil vozidlo a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Zpochybňovaný odkaz „§ 6/1a“ z. č. 361/2000 Sb.“ považuje soud za naprosto dostatečný, neboť z něho jednoznačně vyplývá, že se touto zkratkou rozumí ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., které upravuje povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Je tedy zcela zřejmé k jakému porušení povinností došlo. U všech bloků je konkretizován čas spáchání přestupku a místo, kdy na bloku ze dne 4. 12. 2014 je uvedeno „4. 12. 2014 v 14³⁰ h, - Smržovka, ul. Hlavní“, na bloku ze dne 8. 4. 2014 „8. 4. 2014 v 12.¹⁵ h silnice I/65 – KM 0,7 - směr Jablonec n. N.“ a na bloku ze dne 24. 10. 2013 „16¹⁰ Liberec Barvířská“, a na bloku ze dne 16. 2. 2013 „Dne 16. 2. 2013 v 18:00 hodin v obci Pěňčín – Huť“. Pokutové bloky považuje soud za dostatečně určité a srozumitelné.
29. Pokutovým blokem ze dne 10. 9. 2013 se soud dále nezabýval, protože už z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je patrné, že došlo k přehodnocení jeho náležitostí a konstatování, že není způsobilým podkladem pro zápis bodů v bodovém hodnocení žalobce, a proto byl záznam v kartě řidiče opraven. Výmaz 2 bodů nemá tedy žádný vliv na správnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně, popřípadě na rozhodnutí žalovaného.
30. Obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání, které opět žalobce uplatnil ve vztahu ke všem pokutovým blokům týkajícím se porušení povinností řidiče být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, neshledal soud důvodnými. Popisem místa spáchání přestupků se v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke všem pokutovým blokům podrobně zabýval žalovaný. S jeho závěry žalobce nijak nepolemizuje, soud proto v tomto směru odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí, neboť by jen opakoval skutečnosti dostatečně a správně zodpovězené žalovaným. Žalobce namítá pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový blok či byl k podpisu donucen (viz podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích). Za takové situace nebylo nutné v pokutových blocích ještě podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních

komunikacích. K obecné námitce, že z pokutových bloků není zřejmé, komu a kdy a kde byly pokuty v blokovém řízení uloženy, soud konstatuje, že všechny pokutové bloky mají zákonné náležitosti ve smyslu shora uvedených ustanovení zákona o přestupcích. Plyne z nich, že přestupcem byl žalobce, obsahují i datum a místo vydání.

31. Soud tedy uzavírá tím, že pokutové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Protože, jak soud odůvodnil ve vztahu k jednotlivým pokutovým blokům, ve vydaných pokutových blocích bylo vždy řádně uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, nemohla vzniknout pochybnost o věcné příslušnosti orgánů policie, resp. obecní policie přestupky v blokovém řízení projednat ve smyslu § 86 písm. a), e) bod 1 zákona o přestupcích. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

32. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
34. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
35. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě

obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. května 2019

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu